

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

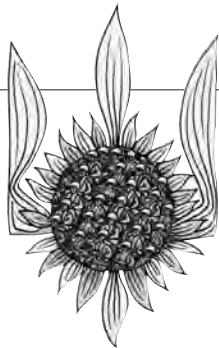
Служу
народові!

Зенітники

▶ СТОР. 6

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Назавжди у небесному строю

▶ СТОР. 7

Історія

Золоті
ворота —
свята
брама
з минулого в майбутнє Києва

▶ СТОР. 10

№ 174 (8191)

СЕРЕДА, 30 СЕРПНЯ 2023 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

**Звернення
Голови Верховної Ради
України
Руслана Стефанчука
до Дня пам'яті
захисників України**

Герої.

Мужні та відважні українські воїни.

Кожний і кожна, хто віддав найцінніше у боротьбі за Україну.

Сьогодні, у День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, ми схилиємо голови перед усіма, хто поклав свої життя заради майбутнього України. Хто з 2014 року захищав й захищає рідну землю. Хто не побачив Перемогу, але зробив усе, аби її наблизити. Хто навіки з нами.

Дякую за героїзм, самовідданість, силу, сміливість і незламність.

Пам'ятаємо та шануємо сьогодні й завжди імена кожного нашого воїна, кожної нашої захисниці.

Слава Україні та її Героям!

**Доки триває агресія,
зброї завжди
бракуватиме**

Учора міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба відвідав Францію, а сьогодні у Толедо (Іспанія) візьме участь у неформальній зустрічі міністрів закордонних справ ЄС. Напередодні глава вітчизняного МЗС побував у Чехії, де теж провів низку важливих зустрічей. Зокрема, мав детальні переговори з радником з питань національної безпеки прем'єр-міністра Чеської Республіки Томашем Пояром щодо подальшого розвитку оборонної співпраці. У Празі відбулися перемовини й з міністром закордонних справ цієї країни Яном Ліпавським. «Українська та чеська дипломатія працюють пліч-о-пліч, щоб захистити свободу, просувати шлях України до ЄС і НАТО, зміцнити зв'язки з африканськими державами та над іншими спільними пріоритетами», — повідомив Дмитро Кулеба за результатами цієї зустрічі.

▶ СТОР. 5

Аби про маленьких лицарів нації дізналися на всіх континентах

НЕЗЛАМНІ ДІТИ

До Дня Незалежності України Освітній центр Верховної Ради України презентував спеціальну збірку історій від юних українців у межах Всеукраїнської акції єдності «Разом до Перемоги».

Як зазначила керівниця центру Олена Костинюк, збірка стала справжньою гордістю, адже вона об'єднала два великі творчі флешмоби, що відбувалися від першого дня повномасштабного вторгнення: «Діти України за мир» та «Незламні діти. Разом до Перемоги».

▶ СТОР. 9

Малюнок Вероніки ЄГОРОВОЇ.

ФАКТ

Щоб зима не застала зненацька

В обласному центрі триває підготовка до опалювального сезону 2023/2024.

У Корабельному районі по вул. Райдужній фахівці ОКП «Миколаївоблтеплоенерго» замінюють 40 метрів трубопроводу опалення.

Фахівці ОКП «Миколаївоблтеплоенерго» щоденно виконують роботи на теплових мережах та інших об'єктах підприємства, аби старт сезону був вчасний, а в оселях містян було комфортно. Наразі підприємство працює на кількох об'єктах. Зокрема, у Корабельному та Заводському районах.

У Заводському районі по вулиці Карпенка вже замінено 96 метрів теплової мережі зі 120 запланованих. Виконання робіт дасть змогу взимку безперебійно забезпечити подачу тепла до спорткомплексу «Надія» та мешканцям шести багатоповерхівок, інформує наш власкор Олена ІВАШКО.

Створюють чергове реабілітаційне відділення

Проект зі створення ще одного сучасного реабілітаційного відділення на 36 ліжок для українських воїнів почали реалізовувати у Кривому Розі у партнерстві з областю.

В. о. міського голови Юрій Вілкул розповів, що з 2017 року за кошти міського бюджету побудували реабілітаційне відділення на сімдесят ліжок для бійців АТО, де з минулого року надають допомогу військовослужбовцям з усієї України.

«Тут проліковано вже понад чотири тисячі ветеранів, а з початку війни — майже п'ятсот військовослужбовців з усієї України, з яких половина — криворіжці. Нині створюємо друге таке відділення», — наголосив посадовець.

У відділенні проводять демонтажні роботи, монтаж гіпсокартонних перегородок і комунікаційних систем, дізнався наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

КОРОТКО

■ Місцеві бюджети Дніпропетровщини з початку року отримали понад 243 мільйони гривень податку на прибуток підприємств. За даними Головного управління ДПС в області, це на чверть більше, ніж надійшло за аналогічний період минулого року, повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

■ На Полтавщині заборонили проведення масових святкових заходів із нагоди початку нового навчального року. Таке рішення ухвалила Рада оборони області, передає наш власкор Василь НЕІЖМАК.

■ Начальник Сумської обласної військової адміністрації Володимир Артюх та міський голова Сум Олександр Лисенко передали одному з добровольчих формувань Територіальної оборони два авто. Вони допоможуть захищатись від ворога та виконувати інші бойові завдання. Варто зазначити, що на Сумщині ворожі ДРГ не раз намагались проникнути на територію України. Востаннє це було 25 серпня, інформує наш власкор Володимир ЧЕРНОВ.

Більше від «Голосу України»: <http://www.facebook.com/GolosUkrainy>; <http://t.me/GolosUkrainy>

Тема національних спільнот є важливою і для подальшої євроінтеграції України

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Корнієнко взяв участь в онлайн-засіданні тематичної робочої групи з питань обговорення проекту Державної цільової національно-культурної програми «Єдність у розмаїтті» на період до 2034 року.

Тематикою робочої групи, що працювала у понеділок, 28 серпня, є забезпечення освітніх прав осіб, які належать до національних меншин (спільнот) та корінних народів України.

«Питання освіти дуже важливі для представників національних меншин. Уже перший день і навіть місяць відбувається відповідний діалог та дуже хотілося б й надалі його продовжувати, зокрема, інклюзивно шукати рішення для всіх викликів, що виникають на шляху», — наголосив Перший віцеспікер.

Водночас він акцентував, що тема національних спільнот є важливою і для подальшої євроінтеграції України: «Верховна Рада України достатньо динамічно рухається щодо реалізації державних політик у сфері розбудови, захисту, підтримки й гарантування всіх прав для них».

Насамкінець Перший заступник Голови Верховної Ради України зауважив, що необхідно разом шукати консенсус та порозуміння: «І в межах серії зустрічей робити все, щоби ця державна програма стала максимально ефективною».

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Перший віцеспікер Олександр Корнієнко зустрівся з делегацією Міжнародної спілки біатлоністів

Перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Корнієнко провів роботу зустріч із делегацією Міжнародної спілки біатлоністів (IBU).

Насамперед Перший віцеспікер висловив вдячність за принципово важливе рішення про виключення зі спілки федерації росії та білорусі: «Це єди-

на з усіх міжнародних федерацій, котра це зробила».

«Світ потребує таких прикладів у всіх видах спорту», — наголосив Олександр Корнієнко, зауваживши, що держава-терорист використовує спортсменів як рупор пропаганди й підтримки війни.

Водночас під час зустрічі Перший заступник Голови Верховної Ради України поінформував представників Міжнародної спілки біатлоністів про плани щодо пошуку можливостей продовжувати підтримувати українську федерацію.

Насамкінець Олександр Корнієнко подяку-

вав за рішучу позицію та підтримку України.

У зустрічі також взяв участь народний депутат України, перший заступник голови Комітету з питань бюджету Іван Крулько.

Прес-служба Апарату Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.
Більше фото тут — www.golos.com.ua

За незаконну відмову в здійсненні валютних операцій — штраф до 17000

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Народні депутати пропонують виокремити у самостійну норму склад адміністративного правопорушення за незаконну відмову або встановлення незаконних обмежень у здійсненні операцій з купівлі, продажу або обміну фізичними особами готівкової іноземної валюти.

Це передбачено проектом закону «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо адміністративної відповідальності за незаконну відмову або обмеження у здійсненні громадянами готівкових валютних операцій» (№ 9404-д) авторства В'ячеслава Медяника (СН), Максима Павлюка (СН), Олександра Дануци та інших народних депутатів.

Цей законопроект є доопрацьованим варіантом двох альтернативних проектів № 9404 та № 9404-1. Розглянувши обидва документи на засіданні Комітету з питань правоохоронної діяльності та обговоривши всі зауваження до них, народні депутати дійшли висновку, що стосовно проектів буде

застосовано норму Регламенту, яка передбачає, що при розгляді альтернативних законопроектів головний комітет може рекомендувати Верховній Раді взяти за основу один із них або підготувати інший законопроект, який вноситься на розгляд парламенту народними депутатами — членами цього комітету.

Новий доопрацьований комітетом законопроект спрямовано на забезпечення фінансової безпеки та порядку, що є однією з ключових функцій держави, наголосують депутати.

«Останнім часом переважна більшість банків, фінансових установ відмовляє громадянам у здійсненні готівкових валютних операцій або створює штучні перепони під час операцій з купівлі, продажу або обміну іноземної валюти, під приводом «зношеності» банкнот. Такі дії банків та фінансових установ, особливо під час воєнного стану, негативно відображаються на рівні правопорядку, фінансової безпеки населення та підривають авторитет влади у складний час. Незаконні спроби уповноважених установ підвищити маржинальність таких операцій є не лише грубим порушенням пунктів 32 та 33 Постанови НБУ від 02.01.2019 № 1, а й свідчать про незадовільний рівень нормативно-правового забезпечення щодо відповідальності їх посадових осіб за вчинення правопорушень у цій сфері», — йдеться в пояснювальній записці.

Наразі (ст. 14 Закону «Про валюту та валютні операції») встановлено, що у разі порушення вимог валютного законодавства до посадових осіб уповноважених установ можуть застосовуватись заходи впливу у вигляді штрафів, передбачених Кодексом України про

адміністративні правопорушення (КУпАП). У свою чергу, положення частини сьомої статті 166-5 КУпАП передбачають адміністративну відповідальність за порушення вимог валютного законодавства.

«Складання протоколів про адміністративні правопорушення та розгляд справ за ними покладено на Національний банк України. Враховуючи обмежену кількість працівників НБУ, вони не мають об'єктивної можливості оперативно реагувати на випадки незаконної відмови або встановлення обмежень фінансовими установами у проведенні готівкових валютних операцій з громадянами, що передбачає виїзд на місце події, встановлення особи порушника, опитування осіб, збирання доказів вчинення адміністративного правопорушення, складання процесуальних документів тощо», — наголосують депутати, зауваживши, що так фактично складається ситуація безкарності.

Тож законопроект пропонується виокремити у самостійну норму склад адміністративного правопорушення, що передбачатиме адміністративну відповідальність посадових осіб уповноважених установ за незаконну відмову або встановлення незаконних обмежень у здійсненні операцій з купівлі, продажу або обміну фізичними особами готівкової іноземної валюти. Санкцію за це правопорушення пропонується встановити у розмірі від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (8500 — 17000 грн). З метою оперативного реагування на випадки вчинення таких адміністративних правопорушень компетенцією складання протоколів буде наділено уповноважених посадових осіб Нацбанку та поліцейських. Компетенцією щодо розгляду таких справ та винесення постанов пропонується наділити районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди.

Одночасно передбачається доповнення ст. 6 Закону «Про валюту та валютні операції» окремими положеннями щодо встановлення заборони стосовно запровадження уповноваженими установами обмежень у здійсненні операцій з купівлі, продажу або обміну фізичними особами готівкової іноземної валюти щодо номіналу та року емісії банкнот іноземної валюти, які є законним платіжним засобом на території відповідної іноземної держави. А також операцій з купівлі, продажу або обміну фізичними особами готівкової іноземної валюти, що мають дизайн і елементами захисту повністю відповідають зразкам та описам, що наведені на сторінках офіційних сайтів центральних/національних банків іноземних держав, справжність яких підтверджена з використанням відповідного обладнання.

Олена ГОРБУНОВА.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Допомагає ЗСУ і громадам

Поліщук, народний депутат України Віктор М'ялик (155-й округ) після активної роботи в парламенті встигає оперативно реагувати на запити громад і військових.

До Віктора М'ялика мешканці сіл Щоків, Сопачів, Млинок, Рокитне звернулися з проханням встановити дитячі майданчики. Депутат узяв це звернення до уваги, і от уже сьогодні малюки бавляться на дуже гарних і яскравих майданчиках. Степанському інклюзивно-ресурсному центру — закладу, який відвідують дітки з особливими освітніми потребами, Віктор М'ялик подарував велотренажер та бігову доріжку. Усі ці добрі справи народний депутат, багатодітний батько пояснює так: «Ми не маємо права забирати дитинство в дітей, вони — наше майбутнє. Намагаюся зменшити навантаження, яке лягає на плечі наших маленьких українців через клятву війну».

Автомобіль швидкої допомоги, інвалідні візочки, візки для перевезення та транспортування хворих, а також засоби медичного призначення — все це від британських друзів передав Віктор М'ялик Березівській громаді на Сарненщині, яка за кілька кілометрів від кордону з Білоруссю.

А тепер про допомогу нашим військовим. 27 військових ліжок, 20 дронів для знищення ворогів і ворожої техніки — 72-й ОМБР імені Чорних Запорозжів; 10 дронів — працівникам «Миротворця»; генератори, медичні препарати, засоби гігієни і харчові продукти — це далеко неповний перелік переданого народним депутатом.

Віктор М'ялик організує і доставляє за призначенням гуманітарні вантажі на схід разом з великою командою вмотивованих до Перемоги людей: благодійними фондами «Україна — наш дім» (Вараш), «Ми з України», церквою «Воскресіння» з Вараши, Олександром Котком, реабілітаційним центром «Вихід», жителями Любахів, які печуть смачний хліб, а також із невтомними волонтерами Ростиславом Сніжком та Іваном М'яликом.

До речі, син народного депутата Іван М'ялик — наймолодший волонтер, який робить добро за прикладом свого батька. Він багато разів доставляв гуманітарні вантажі на схід.

Людмила БОСИК,
Олександра ЮРКОВА.

На знімку: Віктор М'ялик передає дрони військовим. Рівненська область.

Фото Людмили БОСИК.

Вл. інф.

територіального устрою України не вбачає жодної автоматичної зміни статусу громад! «Очікуємо на підпис Президента. Країна чекає на такий закон 25 років», — зазначив він.

► По-друге, не існує в природі жодного законопроекту чи концепту, який передбачає ліквідацію усіх громад менше 10000 населення. Не знаю, звідки взявся цей фейк і хто його поширює, але це повна маячня.

► По-третє, будемо боротися, щоб поріг партизації на наступних місцевих виборах було піднято. Помилка 2019 року спричинила чимало негативних наслідків, які досі призводять до розбалансованого розвитку територій та політичних конфліктів.

► По-четверте, вважаю будь-які чутки про зменшення відсотку загального ПДФО для громад з 64% до 60% шкідливими не просто для місцевого самоврядування, а й для держави Україна та її Європейського майбутнього. «Хто має сумніви, може просто відкрити вивіски Єврокомісії щодо кандидатства України від літа 2022 року, де міститься позиція про 64%», — наголосив депутат.

► По-п'яте, рішення щодо військового ПДФО в бюджеті на 2024 рік має бути збалансованим та ґрунтуватися на пріоритетах Збройних Сил. Але, водночас, має бути зваженим та пройти кризу ретельні консультації та отримати підтримку стейкхолдерів. «Озвучив тут ту

саму позицію, що озвучив міністру фінансів у понеділок: 50% у державний бюджет цільовими коштами на ВПК, 25% у місцеві бюджети цільовими коштами на потреби безпеки і оборони, 25% у місцеві бюджети», — написав В. Безгін у Фейсбуці.

► По-шосте, громади, які сумлінно допомагають ЗСУ, не повинні мати ризиків через потенційне перевищення повноважень, держава повинна надати максимально прозорий інструмент. Саме для цього розраховуємо вже на найближчому засіданні комітету підтримати законопроект № 9559-д про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування у період дії воєнного стану.

Народний депутат також зауважив, що комітет повернувся до роботи над законопроектом «Про внесення змін до Закону України «Про місцеві державні адміністрації» та деяких інших законодавчих актів України щодо реформування територіальної організації виконавчої влади в Україні» (№ 4298). Нині, за його словами, підготовлено редакцію, яка враховує зауваження та рекомендації НАЗК та Єврокомісії. «У жовтні ми плануємо пройти закриті обговорення за модерациєю партнерів з Ради Європи і після цього виходити в залу на друге читання», — повідомив він.

Основні виклики для місцевого самоврядування

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У місті Чорноморську Одеського району Одеської області на майданчику підкомітету з питань адміністративно-територіального устрою та місцевого самоврядування і підкомітету з питань виборів, референдумів та інших форм безпосередньої демократії Комітету Верховної Ради України з питань організації державної влади, місцевого самоврядування, регіонального розвитку та містобудування відбувся відкритий діалог на тему: «Оптимізація адміністративно-територіального устрою та її вплив на територіальну організацію і адміністрування виборів».

Предметом дискусії стали цілі, етапи реформування та основні виклики, обумовлені військовою агресією російської федерації проти України у сферах місцевого самоврядування, адміністративно-територіального устрою України, служби в органах місцевого самоврядування та виборчого законодавства. А також зміст комплексних законодавчих змін із зазначених питань.

У межах заходу відбулося дві панельні дискусії: «Ключові принципи та критерії формування адміністративно-територіального устрою та основні виклики, обумовлені військовою агресією російської федерації проти України» та «Проблемні питання організації та підготовки виборів у повоєнний період та можливі шляхи їх законодавчого врегулювання».

Під час першої панелі обговорювалися питання: законодавчого регулювання питань адміністративно-територіального устрою; критеріїв (методологія) формування адміністративно-територіальних одиниць; проблемні питання та корегування адміністративно-територіального устрою України.

Під час другої — строки припинення/скасування воєнного стану; перегляд меж виборчих округів та утворення нових виборчих дільниць з огляду на стан внутрішнього переміщення населення та оптимізований адміністративно-територіальний устрій; механізм визначення належності особи до певної територіальної громади з метою реалізації виборчих прав; реалізація виборчих прав громадянами (у тому числі щодо участі у виборчому процесі, пов'язаних із правом голосу), які підозрюються в колабораціонізмі або державній зраді.

«У Чорноморську працювали з громадами Одещини (і не тільки). Традиційний регіональний візді з метою звірити годинники та сформулювати спільні позиції щодо адвокації інтересів децентралізації та добробуту громад», — зауважив представник комітету Віталій Безгін, зупинившись на декількох важливих моментах за підсумками зустрічі.

► По-перше, ухвалений законопроект № 8263 про дерадінізацію порядку вирішення окремих питань адміністративно-

ку, митниці та прикордонну службу. Ми також поклали велику надію на залізничні маршрути, однак зіткнулися з проблемою в різниці ширини колій, а також із нестачею перевалочних пунктів в областях біля кордонів України з нашими сусідами. Ми не були до цього готові, але бізнес швидко пристосувався. Нині на Тернопільщині, Львівщині й на Волині вже будуються термінали. Усе це дасть змогу швидше реагувати на виклики, — зауважив голова парламентського комітету.

Зважаючи на таку ситуацію, як вважає Олександр Гайду, необхідно прискорити спорудження перевантажувальних портів на суходолах.

— Два сухі порти нині додатково будують у Волинській області. Їхня річна пропускна спроможність становитиме понад три мільйони тонн, — зауважив парламентарій.

У засіданні комітету, окрім народних депутатів, узяли участь начальник Волинської обласної військової адміністрації

Юрій Погуляйко, голова Волинської обласної військової адміністрації Григорій Недопад, митники, керівники низки обласних служб, аграрії області.

Присутнім на засіданні аграріям цікаво було почути озвучену Олександром Гайдую інформацію про найновіші законодавчі ініціативи профільного комітету щодо державної підтримки сільського господарства та експорту агропродукції під час воєнного стану.

— Ми виносимо на голосування законопроект, який дасть змогу на кордонах будувати мульти-модальні термінали, закуповувати зерновози, зводити елеватори. Це будуть донорські кошти наших міжнародних партнерів. Вони будуть закладені в держбюджеті і ними зможуть скористатися наші аграрії, — наголосив він.

Члени профільного комітету Верховної Ради України під час робочої поїздки на Волинь також оглянули виробничі потужності кількох великих агропідприємств області.

Микола ЯКИМЕНКО.

Фото з сайту Волинської обласної ради.

Коли море штормить війною

«Логістичні шляхи експорту вітчизняної аграрної продукції сухоходом в умовах воєнного стану» — такою була тема візнього засідання Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики, яке відбулося в Луцьку.

Начальник Волинської обласної військової адміністрації Юрій Погуляйко, голова Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики Олександр Гайду та голова Волинської обласної ради Григорій Недопад (зліва направо) уважно вислуховують пропозиції і зауваження депутатів та аграріїв.

Вибір місця засідання не випадковий. Адже саме через Волинську область сьогодні проходять основні залізничні й автомобільні маршрути з українським зерном. Це надзвичайно важливо, адже через воєнні дії експорт зерна та іншої сільгосппродукції через порти Чорного моря і Дунайського пароплавства значно ускладнився і пов'язаний із значними ризиками. Волинь же має два залізничні переходи через українсько-польський кордон. До того ж широка вітчизняна колія завширшки 1520 міліметрів заходить аж в польські міста Хелм і Катовіце. Остання — на відстань 400 кілометрів (аж під кордон з Німеччиною) і широко використовується для перевезення української залізної руди на металургійні підприємства Польщі. Окрім того, Ковель сполучений вузькою європейською колією з Хелмом, однак через свій технічний стан ця важлива магістраль поки що ви-

користується недостатньо ефективно.

Змальовуючи ситуацію з експортом аграрної продукції, голова Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики Олександр Гайду зазначив, що питання експорту української агропродукції має великі складнощі.

— Дія «зернового коридору» припинена, робота Дунайських річкових портів теж під питанням через постійні обстріли, є значні руйнування. І це викликає побоювання вітчизняних аграріїв експортувати саме через річкові порти. Також ми не розуміємо, як надалі здійснюватиметься експорт через кордони залізницею та автотранспортом у зв'язку з тим, що наші сусіди запровадили заборону на експорт деяких видів української сільгосппродукції. Регіони, які до цього експортували мінімум, нині взяли за великі об'єми, а це значне навантаження на інфраструктуру, дороги, логисти-

Позашляховик для наших героїчних прикордонників

Парламентарії передали черговий автомобіль нашим героїчним охоронцям кордону, які несуть службу на передових позиціях.

Народні депутати Павло Сушко, Роман Мулик, Марія Мезенцева, Олена Вінтоняк та Олена Хоменко подякували прикордонникам за службу під керівництвом голови Держприкордонслужби України Сергія Дейнеки.

Разом до Перемоги!

На Кіровоградщині в Інгульському Устинівській громаді дружина загиблого захисника Валерія Ковальчука допомогла оновити стадіон. З цієї нагоди відбувся відкритий турнір з футболу, присвячений пам'яті Героя. Устинівська селищна рада, жителі Інгульського старостату висловили щирю вдячність сім'ї Ковальчуків за облаштування стадіону Інгульського ліцею, *передає наш власкор Петро Мельник*

Зенітники

Нині одне з головних місць російсько-української війни — на Куп'янському напрямі на Харківщині. За різними оцінками тут зосереджено до 100 тисяч рашистів і багато броньованої техніки. Підрозділ ППО 32-ї бригади веде боротьбу з ворожими безпілотниками, здебільшого «Ланцетами» і «Орланами».

Командир зенітної ракетно-артилерійської батареї 32-ї окремої механізованої бригади старший лейтенант Ярослав каже: «Ефективність нашої бойової роботи, звісно, залежить від озброєння, яке в нас є. Переважно збиваємо «Ланцети», які намагаються знищити нашу артилерію. На локаторі його

Командир зенітної ракетно-артилерійської батареї 32-ї окремої механізованої бригади старший лейтенант Ярослав.

«Ювелір».

не видно, тільки візуально можна відслідкувати. Збити можна стрілецькою зброєю чи зенітними установками. «Ланцет» іде ярами, а потім чітко під 90 градусів робить удар». Ярослав навчався на військовій кафедрі Чернігів-

ської політехніки на артилерійському факультеті. Потім перекваліфікувався. На війну пішов добровольцем, 24 лютого 2022 року вже був у військкоматі. В лісі схована зенітна кулеметна установка. Бійці живуть на тимчасовій точці

в наметах. Ніби туристичний табір, якщо забути, що тут стріляють.

Озброєні зенітною кулеметною установкою ЗПУ-2, калібр 14,5 мм. Командира відділення з позивним «Ювелір» призвали у січні 2023 року. Він працював ювеліром на Київському ювелірному заводі, потім у приватній фірмі, загального стажу 20 років. «Збиваємо потроху. Ворожі безпілотники шукають наше місце розташування. Тому треба так збити, щоб він тебе не побачив. Інакше одразу піде відповідь на ураження», — каже «Ювелір».

Юрій — солдат-навідник (на знімку вгорі). У перший день повномасштабного вторгнення одразу пішов у військкомат і одразу на війну. Воював на Чернігівщині, на Донеччині, ну а зараз у 32-й бригаді. Був у піхоті. Перевіся у цю бригаду, пройшов підготовку, став зенітником.

Володимир Данилюк — із Києва. Батько — військовик, полковник. Володимир розповідає, що їздили сім'єю по всьому колишньому снд. «Маю 5 братів. Як прийшла повістка в січні цього року, то зі старшим братом і пішли на війну. Брат Григорій теж у цій бригаді в аеророзвідці».

Віталій Лапінський — водій машини — теж служить із перших днів великої війни. Земляк Тараса Шевченка, 52 роки. Строкову службу проходив у ракетних військах.

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

«Ювелір», Віталій Лапінський, Володимир Данилюк, Юрій.

ФРОНТ

ЗСУ вийшли на «лінію суровікіна»

28 серпня заступниця міністра оборони Ганна Маляр офіційно повідомила: Сили оборони звільнили село Роботине Запорізької області, крім того, за минулий тиждень деокупували квадратний кілометр території на Бахмутському напрямку.

За даними Генштабу на 29.08, українські захисники продовжують контрнаступ на Мелітопольському напрямку, зокрема мали успіх у напрямку Новоданилівка — Вербова на Запоріжжі, й зараз закріплюються на досягнутих рубежах.

Отже, ЗСУ прорвали оборону рашистів біля Роботиного і рухаються в напрямку Новопророківки та Очеретуваго. Як стверджують військові оглядачі Defanse Express, це може означати початок боїв на першій лінії бетонних фортифікацій російських окупантів на півдні, відомій також як «лінія суровікіна», з «пірамідками». Саме в районі Новопророківки починається перша лінія фортифікацій «лінії суровікіна», які російські окупанти звали в очікуванні українського контрнаступу.

Ці укріплення ворога відрізняються тим, що траншеї там зводилися заздалегідь, переважають саме бетонні укріплення, щільність мінних полів також висока, рашисти їх створювали з розрахунку на те, щоб наші війська на цій ділянці фронту не могли пройти вперед, пояснюють експерти.

Раніше в Інституті вивчення війни (ISW) прогнозували, що після прориву оборони ворога біля Роботиного рух вперед для ЗСУ стане простішим. Але навряд чи для таких тверджень є підстави, особливо якщо врахувати, що Сили оборони саме тепер почали впертися в лінію найбільш складних укріплень рашистів, тобто цю саму «лінію суровікіна».

За словам військового аналітика Сергія Згурця, окрім Роботиного, у зведеннях Генштабу ЗСУ йдеться про бойові дії на південь у напрямку Новопророківки та Очеретуваго. У зоні Вербового ми впритул підійшли, навіть входимо у спроби пробити ворожу «лінію суровікіна» із «зубами дракона»... Сергій Згурець пояснив: є передова лінія оборони та основна. Дехто вважає їх першою та другою. Першу лінію оборони, або передову, на цій ділянці ЗСУ пройшли. І входять до основної лінії, яка починається за Новопророківкою і тягнеться десь на 4 км в глибину. Вона містить значну кількість фортифікаційних споруд, дотів, дзотів, «драконівських зубів», а також мінування. «Важливо розуміти, що не «зуби дракона» обороняють ворожі фортифікаційні споруди, а особовий склад. Побачимо, як швидко противник перекидатиме залишки своїх резервів на цю основну лінію оборони, намагаючись максимально довго утримувати ділянку напроти Роботиного», — зазначає Згурець.

Він вважає, що стратегія ЗСУ на виснаження окупаційних військ і надалі працюватиме за рахунок активного використання артилерії.

Тим часом 29 серпня, як повідомляє «Беларускі Гаюн», до білоруси прибув черговий ешелон зсу рф для участі в навчаннях «взаємодія-2023» організації договору про колективну безпеку (одкб), що відбувається з 1 по 6 вересня.

За даними білоруських спостерігачів, це вже другий ешелон з російськими військовими, який привіз їх до бреста.

Перший був 18 серпня.

Ольга ВІТЕР.

Назавжди у небесному строю

Нагороду на урочистому засіданні парламенту з нагоди Дня Конституції України вручили мамі загиблого воїна Світлані Корнійчук, яка виростила і виховала справжнього патріота.

А в рідному селі Морочне на фасаді місцевого ліцею, де навчався Герой України Богдан Корнійчук, встановлено меморіальну дошку, укладі є куточок пам'яті — «дерево життя» Богдана.

Про свого випускника розповідає директор ліцею Марія Тишкова:

— Богдан мріяв стати військовим, тож після закінчення дев'яти кла-

сів вступив до Київського військового ліцею імені Богуна, потім — до Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного на факультет морально-психологічного забезпечення. Випускника-лейтенанта у 2020 році направили на службу до 53-ї окремої механізованої бригади ім. князя Володимира Мономаха в Севіродонецьк Донецької області. Був заступником командира з морально-психологічного забезпечення. Старший лейтенант Богдан Корнійчук загинув 6 березня 2022 року в бою з ворогом у селі Валер'янів-

ка Донецької області. Тепер він назавжди у небесному строю.

Розповідь директора доповнює морочненський староста Василь Тишковець:

— Богдан був справжнім воїном, гартував дух і волю: кандидат у майстри спорту, займався плаванням, боротьбою, військовим багатоборством... Мама Богдана Світлана Федорівна служить військовим медиком в одному з госпіталів на сході. А в сусідньому з Морочним селі живе рідна сестра Героя Аня Корнійчук.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото з відкритих джерел.

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Президент України Володимир Зеленський присвоїв звання Героя України (посмертно) з врученням ордена «Золота Зірка» Богдану Корнійчуку (на знімку), жителю села Морочне Зарічненської територіальної громади Вараського району.

Снайпер отримав орден з рук Президента

Коли до палати, де проходить лікування та відновлення снайпер із Кам'янець-Подільського району Владислав Кириченко, зайшов Президент Володимир Зеленський, якось одразу навіть не повірилось. Хоча хлопців і попередили про цю подію, проте зустріч із Головнокомандувачем — подія не з буденних. Тим паче коли той нагороджує тебе.

Володимир Зеленський поспілкувався із захисниками, які перебувають на лікуванні, поцікавився станом їхнього здоров'я й побажав швидкого одужання. А затим вручив державні нагороди.

Як зазначено в указі, Владислава Кириченка нагороджено орденом «За мужність» III ступеня — за особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, самовіддане виконання військового обов'язку.

Про подію одразу дізналися односельці зі Жванця. Земляки пишуться Владиславом і щиро раді за те, що він, хоч і поранений, але живим повернувся з бою. Адже родині вже довелося пережити важку втрату — загинув молодший брат Влада.

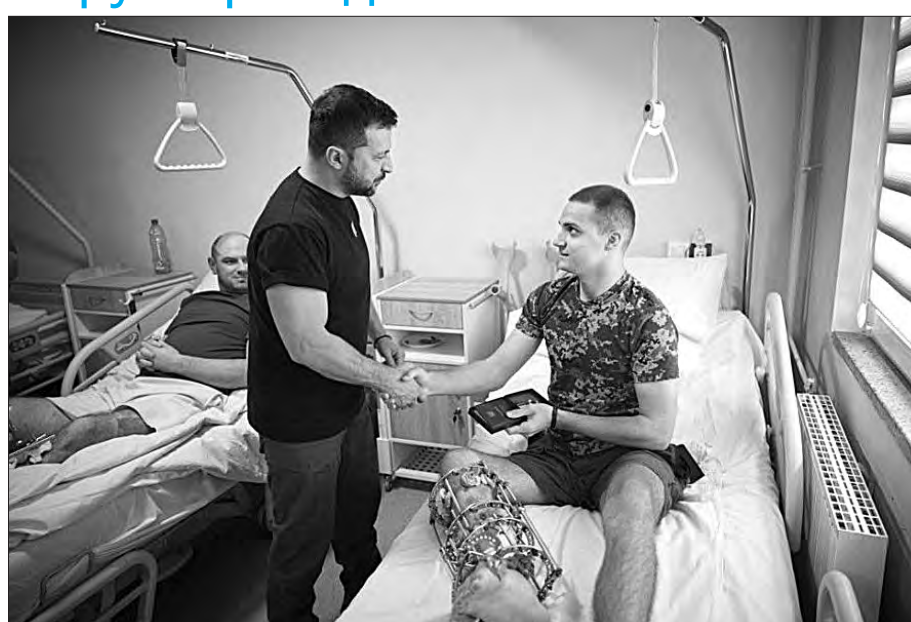
Для хлопця старший брат був прикладом у всьому. Той пішов на війну — молодший за ним. Щоправда, воєнна доля не була до нього прихильною. Хлопець

загинув у перші місяці війни. В боях під Бориславом біля Каховської ГЕС він віддав життя за свою країну. Торік у квітні його поховали.

Коли обривається молоде життя — це трагедія для всіх. Для Влада, який теж тоді воював, це було непростим випробуванням. Треба було знайти в собі сили, щоб пережити родинну трагедію і продовжити шлях воїна. І він зробив це. Попри те, що самому ще потрібна була підтримка, адже Владу лише двадцять п'ять, а він уже добре знає, що таке війна.

Без неї у сільського хлопчини все могло б скластися інакше. Коли Владик був ще зовсім малим, він переїхав з іншого села до Жванця. Там підостав, закінчив школу. А оскільки в дитини помітили музичні таланти, то здобув ще й музичну освіту.

Коли після закінчення школи настав час обирати подальший шлях, довго не розмірковував — пішов до Кам'янець-Подільського наці-

онального університету імені Огієнка.

Звідти хлопець зі студентської лави пішов на строкову службу. А після того, як відслужив, вирішив не повертатися до університету, а підписав контракт із ЗСУ.

Обираючи долю військового, знав, що вона буде нелегкою, бо вже тоді тривала АТО, і Владислав розумів, що рано чи пізно він опиниться на лінії зіткнення з ворогом. Досвід, який здобув у 14-й окремій механізованій бригаді імені Рома-

на Великого, йому знадобився. Та, крім того, пройшов навчання на снайпера.

Фронтівки знають, яку важливу роль під час боїв відіграють снайпери. Знають і те, як часто їм доводиться ризикувати життям, адже ворог постійно полює на таких стрільців.

Владиславу вдалося вберегтися від ворожої кулі. А от ворожа міна все-таки зробила свою справу. Рік тому в боях під Соледаром Владислав дістав важке мінно-

вибухове поранення. Найбільше постраждала нога — міна просто розірвала кістку.

Хлопець боявся, що може залишитися без ноги, але лікарям вдалося врятувати її. Щоправда, лікування затягнулося майже на рік. І досі снайпер проходить лікування в Івано-Франківську. Саме там у лікарняній палаті він і зустрівся з Президентом та отримав нагороду з його рук.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Лісівники привітали колегу-воїна

У березні 2022 року Петро Поліщук — кривітський філії «Славуцьке лісове господарство» ДП «Ліси України» — був мобілізований і став старшим сапером-гранатометником 53-ї окремої механізованої бригади. Захищати кордони довелося у найгарячіших точках. Дев'ять місяців боронив державу у Бахмуті, далі — на Вугледарському та Авдіївському напрямках. Нині колеги вітали його із 60-річчям.

А пан Петро поділився пережитим. «Складно, особливо в Бахмуті. Відступали. Техніки не було. Обстрілювали потужно. Просто виходили групами по 10—15 осіб. Оскільки я був кулеметником, доводилося прикривати своїх. Інколи залишався сам. Кому тут може бути нестраш-

но? Жити ж усі хочуть!» — зізнається Петро.

Рота, у якій служив воїн-лісівник, займається замінуванням та розмінуванням позицій. Працюють на «нулі» у складних умовах. Потрібно бути уважним і все точно знати, від чого залежить життя бійців.

«Коли дивишся на все те, що вони тут нароби-ли, бере жах. Вони ж усе просто зруйнували. Що вони зробили з містами, з людьми, дітьми. Тут не шкодували нікого. Думаєш, як прийдуть до нас, то що буде? У мене самого онучка», — згадує захисник.

На війні для кожного знайдеться робота: і для молодшого, і для старшого, каже Петро Поліщук. Молодшим побратимам легше фізично, а старші мають досвід і можуть багато чого підказати.

«Тут доводиться бути батьком, братом, дру-

гом. Часто підходять молоді хлопці, є й такі, що навіть мін ще бояться. Усім усе розповідаю, навчаю. Треба, щоб когось слухали, когось довіряли. До кожного потрібно підійти, поспілкуватися, іноді розрадити. Якщо є порозуміння, то це допомагає проходити випробування».

На свій 60-річний ювілей, зізнається пан Петро, загадував лише одне бажання: щоб закінчилася війна, настала Перемога, вдалося повернутися додому і жити спокійно. На нього чекають дружина, донька, онучка. Чоловік доньки також на передовій.

Ольга РЖЕПІАНСЬКА,
прес-секретарка
Подільського
лісового офісу.

Фото надано
прес-службою
Подільського
лісового офісу.

Аби про маленьких лицарів нації дізналися на всіх континентах

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Ми щасливі презентувати збірку саме на День Незалежності України.

Адже саме заради молодого покоління нескорених наших воїни виборюють сьогодні кожен метр української землі.

Бо саме це молоде покоління нескорених стоїть надійним тилом та підтримкою для кожного нашого воїна», — підкреслила керівниця Освітнього центру.

Аби про маленьких лицарів нації дізналося якомога більше людей, «Голос України» разом з Освітнім центром Верховної Ради України започатковує на сторінках газети рубрику «Незламні діти».

У дописах збережено стиль і правопис оригіналу. А також представлено малюнки, створені в межах всеукраїнського флешмобу «Діти України за мир».

НЕЗЛАМНІ ДІТИ

Іван Смирний — 12 років.
Петропавлівський ліцей № 2, Дніпропетровська область, с. Самарське.

«24 лютого ми всі дізналися про початок війни. Все мирне населення згуртувалося, і кожен допомагав хто чим міг. А чим я можу допомагати в цей тяжкий час?

Наприкінці травня у нас із хлопцями з'явилася ідея встановити блокпост. Зібралися всі хлопці з нашої та сусідньої вулиць, розпочалася робота. Створивши блокпост, на ньому замайорив жовто-блакитний прапор. Кожного дня з ранку до вечора ми з хлопцями чергували, зупиняли автівки, збирали кошти на ЗСУ. Перший наш внесок (3000 грн) ми передали «Герцєвським крафтоликам» для виготовлення сухих борщів. Блокпост продовжував роботу. Щоб ми були сильні і здорові, односельчанка

Оксана Іванівна варила польову нашу. Задіяна була вся вулиця, хто чим міг нам допомагав. На цьому ми не зупинилися, продовжували працювати. Так як на вулиці стало холодно, то наступні зібрані кошти вирішили передати для придбання парафіну, щоб зробити окопні свічки. Ми не тільки передали кошти, а й приймали участь у виготовленні свічок.

Тож, як би не було надворі холодно, ми продовжуємо чергування і збір коштів для наших захисників. Наближаємо Перемогу разом! Слава Україні! Героям Слава!!!»

Подивіться «Разом до Перемоги: Смирний Іван» на YouTube <https://youtu.be/LLjgug7WPQQ>

Валерія Єжова — 10 років.

Валерія Єжова — 10-річна чемпіонка світу з шашок, яка вирішила допомогти українським військовим. Щоб зібрати кошти, дівчинка запрошувала охочих зіграти із нею у шашки та зробити пожертву. Гравець може пожертвувати будь-яку суму, хоч одну гривню. Якщо він зможе перемогти чи зіграти вничю — грає ще одну партію безплатно. Усі зібрані кошти Валерія передає Збройним Силам України.

«Навіть займаючись улюбленою справою, можна зробити дуже багато, щоб допомогти Україні та її армії перемогти у цій війні», — переконана маленька чемпіонка.

Юна Валерія розповіла свою незламну історію у відео. Для того, щоб його переглянути, необхідно перейти за посиланням. Подивіться «Разом до Перемоги: Валерія Єжова» на YouTube https://youtu.be/RsuTt_KRDRw

Лев Порецький — 11 років.

На вулицях Києва Лев Порецький, чемпіон світу з шашок, грає з містянами за пожертви для ЗСУ. Правила прості: суперник кладе в спеціальну скриньку стільки грошей, скільки не шкода, й сідає грати. Всі кошти Лев передає на допомогу для Збройних Сил України.

Герой попри свій юний вік домігся вже дуже багатьох перемог! А саме:

■ Абсолютний Чемпіон Світу (Туреччина),

■ Абсолютний Чемпіон України (класична, швидка та блискавична гра),

■ Чемпіон Світу у класичній грі та срібло у рапіді (Польща),

■ Перший Чемпіон Світу у своїй категорії у історії незалежної України,

■ Третє місце у онлайн Чемпіонаті Європи.

У відео ви дізнаєтеся про те, чому хлопчик вирішив допомагати нашим воїнам, яких вершин домігся у світі шашок та чому діти настільки вмотивовано наближають нашу країну до Перемоги!

Подивіться «Разом до Перемоги: Лев Порецький» на YouTube <https://youtu.be/x-dcB7T8Mmg>

Вероніка Єгорова — 13 років.

Ліцей № 1 міста Южного Одеського району Одеської області, м. Южне.

«На початку війни моя вчителька написала: «Стали ми до бою. Слово — наша зброя!» Дійсно, головна зброя юнкорів з гуртка журналістики ліцею № 1 міста Южного — це слово. Що може журналіст, навіть шкільного віку? Дуже багато! Слово-правди, слово-заклик — це дієва, потужна зброя.

З перших днів військового вторгнення знімаємо репортажі про участь учнів, вчителів, випускників у волонтерській діяльності. Серед них є й ті, хто зараз мешкає за кордонами країни. Їхні донати дуже цінні для країни. Ці чудові люди демонструють, як можна і необхідно наближати Перемогу навіть з-за кордону, якщо ти по-справжньому любиш Батьківщину.

У наших випускників-волонтерів, які постійно проводять благодійні акції, ми беремо інтерв'ю, захоплюючись їхньою наполегливістю і впевненістю в Перемозі. Випускник нашої школи волонтер Ілля Юрченко, в якого я брала інтерв'ю, розповів, що займатися волонтерством — це зовсім не складно, їхня команда працює на ентузіазмі! А у викладачів нашого ліцею в організаторах, крім звичних ручок та олівців, я помітила в'язальні спиці. Так, це також наближення Перемоги: теплі речі для воїнів та переселенців.

Один з головних тригерів нинішніх подій — це мовне питання, досить складне для нашого південного регіону України. Але українська — необхідна! Тому наш гурток створив мовний проєкт «Переходимо на українську». Долаємо росіянізми в рідній мові за допомогою яскравих ілюстрацій і влучних прикладів, публікуємо матеріали в соцмережах. А наші земляки, які свідомо вирішили спілкуватися українською, теж стали героями юнкорівських публікацій.

Наша робота триває, і свою зброю ми не складаємо. Разом ідемо до Перемоги!»

РЕГІОН: РІВНЕНЩИНА

У поліському селі Озеро — зона відпочинку

і... ЛОТОСИ

Жителі села Озеро Каноничької громади Вараського району Рівненщини з власної ініціативи створили зону відпочинку.

У центрі мальовничого поліського села є безіменна водойма, а на ній — острів Мур. Саме його місцеві активісти обрали для розміщення зони відпочинку.

— Були ми в зоні відпочинку на острові Мур, що в селі Озеро. Дуже задоволені ми і наші онуки. Територія острова Мур, що на озері, очищена, а хаші й старі дерева вже вирубані.

Жодного сміття. Навколо островка викошено очерет. А ще — зроблено гоїдалки, столики, гамаки, місток. На деревах висять таблички з попередженнями, щоб відпочивальники не смітили. І все це облаштувала наша молодь і старшокласники! Без жодної фіндопомоги, за свої кошти, — розповідає жителька села Зінаїда Кулай.

А житель Озера Олександр Ярошук на березі водойми висадив п'ять видів лотосів, які виростив з насіння.

Люди дякують за райський куточок Андрію Зашку, Богдану Ковальчуку, Павлу Колоді, Володимирі Колоді, Ростиславу Ничипоруку, Андрію Зубу, Віталію Савруку. Вони не тільки наводять лад у селі, а дехто з них — захисники-тероборонці.

Людмила БОСИК.

Володимирець.

Василина Довгорука пам'ятає, як палили село Збуж

Василині Довгорукій (на знімку), мешканці села Збуж колишнього Кос-

топільського, а нині Рівненського району, 89 років. Має добру пам'ять і сили, щоб дати собі раду. У своїй хатині бабуса живе сама. Доньки Галина і Ольга кличуть маму жити до себе, та вона відмовляється.

— Добре дупці у своїй халупці, — промовляє жартома. — Доки ще тупаю, хочу побути у своїй оселі. Дякувати Богу, ще є сили їсти зварити, та й дочки раз по раз відвідують.

Батьки Василяни Довгорукої Денис і Харита Гривнюки мали семеро дітей. Усе своє життя тяжко працювали в полі, й дітей до праці привчили. Василина малою пасла корів і гусей. За роботою не було коли вчитися, тож закінчила лише два класи. Коли вийшла заміж, пішла в колгосп горбатитися.

Пам'ятає, як гітлерівці в Другу світову війну палили село Збуж:

— Хтось з могилок стрелив і забив німця. Наступного дня з Костополя приїхало кілька машин з німецькими солдатами, які почали ловити сільських людей. Хто встиг втекти з села, залишився живим, а кого спіймали — в хатах спалили. Нашій сім'ї та багатьом людям пощастило втекти до Горині та сховатися в ямах над річкою. Звідти було видно, як горіло село на два боки. Загалом же того дня було спалено п'ятдесят дві душі.

У 1949 році в Збужі організували колгосп, куди згодом вступила Василина Денисівна. 38 літ дешевої праці в польовій ланці та на інших роботах не принесли достатку, та баба Василина дякує Богу й за те, що має. З чоловіком нажили трьох дочок та сина. Чоловік і одна дочка вже давно спочивають у царстві небесному, а її рід сьогодні продовжують восьмеро онуків, 11 правнуків та один праправнук.

— Мабуть, Господь послав мені довгий вік за те, що все своє життя до церкви ходила і ніколи нікого не образила, — мовить старожилка. — Сьогодні найбільше прошу в Бога, щоб клятих москалів прогнали з нашої землі й люди жили в мирі.

Олександр НИКОНЧУК.
Костопіль.

Фото автора.

«Пам'ятаємо. Шануємо. Дякуємо»: у Музеї книги і друкарства України концертом вшанував загиблих захисників України лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка, лауреат Першого Національного конкурсу кобзарського мистецтва імені Григорія Китастого Тарас Компаніченко. З початком великої війни митець став писати та виконувати власні пісні. «Пісні про цих героїв має знати якнайширше слухачське коло — бо ми з вами живемо в добу героїв, у добу великих почуттів і великих людей», — каже Тарас Компаніченко. Тож він вважає, що зараз потрібна саме неопіка, *повідомляє наш кореспондент Світлана Лелітка*

Золоті ворота — свята брама з минулого в майбутнє Києва

Історичний центр Києва — своєрідний літопис української державності, свідчення європейськості древнього міста і древнього народу, який тут жив, будував, вершив великі справи, творив власну культуру.

Окресла Старокиївської гори — Свята Софія і Золоті ворота — одні з найдавніших збережених споруд в Європі. Брама, що являла собою бойову вежу із проїздом, яку вінчала надбрамна церква Благовіщення, зведена у часи Володимира Великого і Ярослава Мудрого. Вона була не лише головним парадним в'їздом у златоглавий Київ, до якого поспішали послы з Візантії, зі Сходу і свати з багатьох країн, а й основною частиною фортифікаційних споруд та від першої чверті XI століття, протягом восьми віків, захищала місто. Захопити ворота — означало взяти Київ: так вважали його захисники і вороги. Тут кияни стояли на смерть, а вороги були безсилі перед цією твердиною. І справді, ніколи й нікому із загарбників не вдалося ввійти через них до міста — навіть хан Батий зі своїм багатотисячним військом після майже тримісячної облоги княжого града увірвався в нього через пролом біля Лядських воріт, що були на тодішньому східному кордоні столиці.

Про ті часи розповідає і одна з легенд, присвячена оборонному символу Києва. Жив тоді у граді молодий богатир Михайлик. Батий почув, що не взяти йому міста, поки Михайлик там. Тож почав умовляти мешканців міста, погрожуючи їм смертю, якщо не видадуть йому воїна. Злякавшись, кияни погодилися на умови Батия і видали богатиря. І тоді Михайлик, сказавши: «Кияне, кияне, погана ваша рада», підняв на спис Золоті ворота і виніс їх із Києва до самого Царгорода. Втративши символ непорочності, захисники града знали поразки і нищення.

Найпромовистіші історичні факти про легендарну Золоту браму увійшли до шойно виданого путівника, який підготували український культуролог, музеєзнавець, доктор історичних наук, завдувачка науково-дослідного відділу «Інститут Свята Софія» Надія Нікітенко (на знімку) та провідний науковий співробітник цього інституту, кандидат історичних наук Оксана Ластовська. У новому ілюстрованому ви-

данні викладено історію будівництва Золотих воріт, що мали сакральне значення для древнього Києва і Руської держави та стали для нас брамою із минулого в майбутнє. У виданні йдеться і про органічний взаємозв'язок пам'ятки із Софійським собором, її місце у топографії й оборонній системі Києва.

Що кардинально нового стосовно Золотих воріт внесено до цього путівника? По-перше, чітко артикульовано нерозривний зв'язок головного в'їзду до Києва із митрополічим Софійським собором, бо обидві пам'ятки становлять двоєдине сакральне й містобудівне ціле і не могли виникнути окремо одна від одної та функціонувати нарізно. По-друге, вперше до широкого читача доведено обґрунтований науковий висновок про справжню дату спорудження Золотих воріт. По-третє, показано місце Золотих воріт у світовій архітектурі та їх роль у розбудові нового християнського Києва.

«Золоті ворота традиційно вважають точно датованою пам'яткою, яку, згідно з літописом, заклали Ярослав Мудрий у 1037 році. Уперше пам'ятку згадано у відомому записі «Повісті минулих літ» 1037-го, що розказує про будівничу діяльність цього київського князя, — каже Надія Нікітенко. — «Заложив Ярослав город — великий Київ, а в города сього ворота є Золоті. Заложив він також церкву святої Софії, Премудрости Божої, митрополію, а потім церкву на Золотих воротах, кам'яну, Благовіщення святої Богородиці... Після цього (він звів) монастир святого Георгія (Побідоносця) і (монастир) святої Орини...» Учені вже давно зазначили, що за один рік неможливо було збудувати цілий комплекс таких грандіозних споруд. Насправді цим записом літописець лише підсумував будівничі заслуги Ярослава за весь період його правління, воздав їм хвалу. Це типова похвала князеві на вершині могутності його влади. Саме з огляду на цей «хрестоматійний» літопис-

ний запис забудовану згаданими спорудами територію давнього Києва у науці заведено називати «містом Ярослава». Так само, як і назва «місто Володимира», визначення це суто «кабінетне», умовне, адже Володимир був причетний і до забудови «міста Ярослава». Більше того, будівництво київських укріплень із Золотими воротами розпочав саме Володимир (980—1015), а не його син Ярослав (1016—1054), який лише завершив справу батька. Найбільш достовірним джерелом для такого висновку є рівночасний цій головній брамі Києва Софійський собор, побудований у 1011—1018 роках. Німецький хроніст Титмар Мерзебургський у своїй хроніці, яка дійшла до нас в оригіналі, згадує Софію як діючий храм вже під 1018 рік. Тоді йшла кривава війна за Київ між синами Володимира (помер 1015-го). 14 серпня 1018 року місто

ним із символів Польського королівства. Цей переказ, що виник за глибокої давнини, зазвичай вважають легендарним і тенденційним. Але він, безумовно, є достовірним і не випадковим, оскільки Золоті ворота, що виникли одночасно із Софією Київською, на 1018 рік уже стояли на сторожі Києва, а їх посічення означало його завоювання. Символом могутності Київської держави, її незалежності були Софійський собор і Золоті ворота. Це свідчить про широку славу київських Золотих воріт та їх значення в обороні міста як символу його неприступності.

«Створення Київської держави на теренах Східної Європи цілковито змінювало хід європейської історії. На цю державу змушені були зважати інші країни, зокрема й могутня Візантія. Держава стрімко зростала й міцніла, що вимагало міжна-

оточенні княжих палаців, «дитинцем», тобто княжим містом, а «місто Ярослава» — митрополічим, до якого вели Золоті ворота з Благовіщенською церквою, що завершила собою весь ансамбль Верхнього Києва. Ось чому свідок побудови Софії і Золотих воріт митрополит Київський Іларіон називає ворота не Золотими, а Великими. Пізніша назва «Золоті» вочевидь з'явилася після завершення всієї споруди і зведення надбрамного храму із позолоченим куполом.

Автори путівника зазначають, що визначальною віхою у становленні державності України-Руси стає хрещення київських земель у 988 році. Відтоді Володимирова держава увійшла в рівноправні відносини з іншими європейськими державами, передовсім із Візантією. «Володимир одружився з рідною сестрою могутнього імператора Василя II

центр великої Київської митрополії. «Центральне місце в цій сакральній топографії було відведено тріумфальному шляхові від Золотих воріт до Софії Київської. Він сприймався як шлях Христа від Золотих воріт до Храму Господа Бога в стародавньому Єрусалимі — Його святому місті. Цей шлях під час своїх тріумфальних в'їздів відтворювали візантійські імператори в Константинополі, а в Києві — його великі князі. Новий володар мав увійти до своєї столиці крізь Золоті ворота й сісти на престол у Святій Софії. А через Благовіщенську церкву Золотих воріт до Києва мали надходити «благі вісті», — додає Надія Нікітенко.

Освячення надбрамної церкви відбулося 1022 року, вже за Ярослава. У цій церкві перед князем і його оточенням митрополит Іларіон виголосив своє знамените «Слово про Закон і Благодать», в якому прославляється Хрещення Русі, її хреститель Володимир і завершувач його справи Ярослав. Як дослідниця так точно визначила цей рік? Виявляється, «Слово» як богослужбовий твір складено на два євангельські тексти, що читалися на Благовіщення і Великдень, які збіглися у 1022 році. Оскільки забудова митрополічої частини Старокиївської гори за Володимира і Ярослава була не хаотичною, а плановою, її було здійснено за один будівельний період, що становив сакральних 11 років — цикл сонячної активності, з 1011-го по 1022 рік. На ці роки припадали важливі історичні події, про що люди знали з давніх-давен. 1011-й і 1022-й тут не випадкові, для християн то були роки Кіріопасхи (Господньої Пасхи), коли Великдень припав на Благовіщення. Так було за часів Христа, коли сталися Його Втілення (Благовіщення) і Воскресіння (Великдень). Тому дуже рідкісні роки Кіріопасхи (в XI столітті вона припала лише на 1011-й, 1022-й і 1095 рік) стали визначальними для побудови Києва як Нового Єрусалима на берегах Дніпра. Відтак у 1011 році Київ як священне місто Спасіння було закладено, а у 1022-му — завершено.

Золоті ворота разом із містом жили і його буденними подіями та турботами. Цікаво, що на стінах сакральної пам'ятки науковці виявили графіті — малюнок, названий «Положення на вепра», зображення кентавра, ченця з мечем у руці, написи. Здебільшого це звернення до Бога із проханням про допомогу. Є серед них і такий: «Господи, поможи рабу своєму Василеві». Цей напис вважається одним із найдавніших написів староукраїнською мовою на теренах Русі.

Світлана ЧОРНА.

Фото надано
Надією НІКІТЕНКО.

БІЛЬШЕ ЧИТАЙТЕ
НА САЙТІ GOLOS.COM.UA

Фотопейзаж Юрія ПЕРЕБІСЬКА.

було взято Святополком I і його тестем — польським князем Болеславом Хоробрим. Переможців зустріли сам Київський митрополит з моцями святих та іншими реліквіями. З цією подією пов'язаний відомий польський переказ про меч-«щербець», записаний у найдавнішій польській хроніці Аноніма Галла (початок XII століття) та в пізніших польських хроніках. У них розповідається про те, що в 1018 році польський король Болеслав I Хоробрий під час в'їзду до Києва вдарив мечем об Золоті ворота на знак захоплення міста. Від удару меч вищербився (звідси його назва). «Щербець» — коронаційний меч польських королів, який зберігався в першій столиці Польщі Гнезно і був од-

родного визнання й поваги до її столиці — Києва. У часи правління Володимира Святославича місто над Дніпром, що стояло на стратегічному водному шляху «із варягів у греки», почало формуватися як важливий політичний, релігійний та торговий центр. Давній осередок на Старокиївській горі (відомий у науці як «місто Кия», загальною площею лише 2 гектари) швидко почав перетворюватися на забудований гарними кам'яними спорудами надійно укріплений центр. Учені його умовно назвали «місто Володимира» (загальною площею до 10 гектарів). А за Ярослава Київ розрісся й охопив площу 72 гектари, — продовжує Надія Нікітенко. На переконання дослідниці, розбудова Києва за Ярослава не була суто механічним прирощенням абсолютно нової частини міста до «міста Володимира». Останнє, як показують археологічні дослідження, органічно розрослося на Старокиївській горі далі в бік поля вже за Володимира. Тому правильно називати «місто Володимира» з Десятинною церквою, що стояла в

Комісія обстежила енергоблок

На Південноукраїнській АЕС завершилося комплексне інспекційне обстеження готовності енергоблока № 1 до подальшої довгострокової експлуатації.

Комісія на чолі із заступником директора Департаменту з питань безпеки ядерних установок — начальником відділу експлуатаційної безпеки — державним інспектором Борисом Столярчуком упродовж тижня перевіряла повноту, достовірність і відповідність фактичному стану справ інформації, представленої ДП «НАЕК «Енергоатом» для внесення змін до ліцензії на пра-

во здійснення діяльності на етапі життєвого циклу «експлуатація ядерної установки» енергоблока № 1 ПАЕС.

Також перевірялась наявність необхідних умов для виконання заявленої діяльності. Чинне законодавство та нормативні документи містять вимоги проведення періодичної переоцінки безпеки енергоблока що десять років після початку його експлуатації.

На переконання фахівців, нинішній технічний стан блока свідчить про можливість його подальшої експлуатації. Ключовим аргументом на користь продовження роботи енергоблока №1 ПАЕС є позитивні результати періодичної переоцінки його безпеки, які ґрунтуються на всебічній оцінці впливу старіння елементів і конструкцій, проведених модернізацій, досвіду експлуатації, зміни вимог нормативно-правових актів і характеристик розташування майданчика атомної станції.

Одним із важливих заходів є оцінка технічного стану корпусу реактора — єдиного з-поміж основних елементів, що не підлягає заміні, яка базується на результатах виконаних контролів і розрахункових обґрунтувань.

Засвідчено задовільний стан, відсутність недопустимих несущальностей у металі корпусу реактора та достатній запас міцності для подальшої експлуатації. Отримані висновки лягли в основу обґрунтування продовження довгострокової експлуатації енергоблока № 1.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Фото з відкритих джерел.

ПОКОЛІННЯ НЕЗАЛЕЖНИХ

Усі короваї передамо захисникам країни

«Покоління незалежних» — так назвали мистецьке свято територіальних громад Вінниччини, приурочене до 32-ї річниці відновлення нашої Незалежності. Місцем його проведення став креативний культурно-мистецький простір «Щедрик», що в обласному центрі. Тут представили свої вміння і таланти територіальні громади краю. Присутні мали змогу ознайомитися з роботами народних майстрів — привертали увагу вишиті рушники, одяг, гончарні, ковальські та вироби з дерева, обрядові хліби, обжинкові дідухи... Цікаві експонати виставили два обласні музеї — краєзнавчий та художній. До бібліодворика запрошували представники обласної наукової бібліотеки імені Отамановського та бібліотеки для юнацтва. Звучали пісні художніх колективів та окремих виконавців, виступали з танцями аматорські і професійні артисти.

«Хліб і пісня віддавна супроводжують українців, — зазначила одна з майстринь із села Клембівка, яка представила на святі виготовлені власноруч вишиванки. — Але нині найбільше нам потрібен мир. За це віддають життя українці на полі бою з російським агресором. На жаль, і в нашій сільській громаді є втрати на фронті».

Учасників свята привітала народна депутатка України Ірина Борзова. Керівникам територіальних громад висловив слова подяки начальник Вінницької обласної військової адміністрації Сергій Борзов. «І під час війни живе народна творчість і культурне життя у громадах», — зазначив посадовець.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ОГОЛОШЕННЯ

Повідомлення щодо повідомлення про оприлюднення результатів розгляду пропозицій громадськості, довідки про громадське обговорення, довідки про проведення консультацій до проекту містобудівної документації "Детальний план території в районі вулиць Живописної, Кільцевої дороги, Федора Кричевського, Івана Крамського у Святошинському районі м. Києва"

Департамент містобудування та архітектури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) (замовник) та ПП "Інститут Урбаністики" (розробник) керуючись Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності", Законом України "Про стратегічну екологічну оцінку", постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 року № 555 "Про затвердження Порядку проведення громадських слухань щодо проектів містобудівної документації на місцевому рівні" повідомляють про завершення процедури громадських обговорень (слухань) проекту містобудівної документації "Детальний план території в районі вулиць Живописної, Кільцевої дороги, Федора Кричевського, Івана Крамського у Святошинському районі м. Києва".

Проект документа державного планування та звіт про стратегічну екологічну оцінку було оприлюднено на офіційному веб-сайті замовника (<https://kga.gov.ua>) з метою одержання та врахування зауважень і пропозицій громадськості.

Громадські обговорення проекту містобудівної документації "Детальний план території в районі вулиць Живописної, Кільцевої дороги, Федора Кричевського, Івана Крамського у Святошинському районі м. Києва" тривали з 14 травня по 14 червня 2021 року.

Громадські слухання проекту містобудівної документації "Детальний план території в районі вулиць Живописної, Кільцевої дороги, Федора Кричевського, Івана Крамського у Святошинському районі м. Києва" було проведено 08 червня 2021 року о 10:00 в залі архітектурно-містобудівної ради Департаменту містобудування та архітектури за адресою вул. Хрещатик, 32, м. Київ, 01001.

З протоколом та матеріалами аудіовізуального запису проведення громадських слухань можливо ознайомитись на офіційному веб-сайті Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) за посиланням: <https://kyivcity.gov.ua/> | → | Київ та міська влада | → | Структура | → | Виконавчий орган Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) | → | Департаменти та управління | → | Департамент містобудування та архітектури.

Про оприлюднення проекту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку громадськість відповідно до Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності", Закону України "Про стратегічну екологічну оцінку", постанови Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 року № 555 "Про затвердження Порядку проведення громадських слухань щодо проектів містобудівної документації на місцевому рівні" було повідомлено у друкованих засобах масової інформації "Голос України" №88 (7588) від 14.05.2021р., "Хрещатик Київ" №17 (5378) від 14.05.2021р., та розміщено на офіційному веб-сайті замовника за посиланням: <https://kga.gov.ua>.

За результатами громадського обговорення підготовлено довідку про громадське обговорення, в якій підсумовані отримані зауваження і пропозиції. З довідкою про проведення громадських обговорень можливо ознайомитись на офіційному веб-сайті Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) за посиланням: <https://kyivcity.gov.ua/> | → | Київ та міська влада | → | Структура | → | Виконавчий орган Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) | → | Департаменти та управління | → | Департамент містобудування та архітектури.

За результатами проведення консультацій з органами виконавчої влади підготовлено довідку про проведення консультацій з органами виконавчої влади, в якій підсумовані отримані зауваження і пропозиції. З довідкою про проведення консультацій з органами виконавчої влади можливо ознайомитись на офіційному веб-сайті Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) за посиланням: <https://kyivcity.gov.ua/> | → | Київ та міська влада | → | Структура | → | Виконавчий орган Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) | → | Департаменти та управління | → | Департамент містобудування та архітектури.

З результатами розгляду пропозицій громадськості до проекту містобудівної документації на місцевому рівні можливо ознайомитись на офіційному веб-сайті Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) за посиланням: <https://kyivcity.gov.ua/> | → | Київ та міська влада | → | Структура | → | Виконавчий орган Київської міської ради (Київська міська державна адміністрація) | → | Департаменти та управління | → | Департамент містобудування та архітектури.

Втрачене посвідчення УБД, серія УБД № 458011, видане управлінням персоналу штабу військової частини А1314 від 18 березня 2019 року на ім'я **Донченко Євген Борисович**, вважати недійсним.

Втрачені атестат про середню освіту КВ 49590136 та додаток до атестату 12 АШ 730603 видані спеціалізованою школою номер 149 солом'янського району м. Києва на ім'я **Мальонка Олексія Олеговича**, вважати недійсними.

Втрачений документ (чип карта водія), серія UAD000000A570000 на строк дії 01.11.2022-31.10.2027 на ім'я **Ревенчук Віталій Вікторович**, 10.07.1984 р.н., вважати недійсним.

Втрачений диплом серія УВ № 768266 виданий КНУ ім. Т.Г. Шевченка від 28.06.1990 р. на ім'я **Крижанівського Сергія Володимировича**, вважати недійсним.

Втрачене свідоцтво про здобуття базової середньої освіти, ХЕ № 53376379 від 13.06.2022 року, видане Генічеським ліцеєм Генічеської міської ради на ім'я **Шершньов Кирило Олександрович**, вважати недійсним.

Втрачене посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 році, Категорія 2, Серія А № 135850 від 24 грудня 1992 року, видане Київською облдержадміністрацією на ім'я **Параца Анатолій Олексійович**, вважати недійсним.

Втрачений документ Свідоцтво про право власності, за реєстровим номером №7216, виданий Дніпровською райдержадміністрацією м. Києва 19.05.1998 р. (розпорядження №41-291) на ім'я **Деркач Микола Іванович, Деркач Ганна Омелянівна та Деркач Олег Миколайович**, вважати недійсним.

Головне управління ДСНС України у м. Києві повторно оголошує конкурс з придбання житла на вторинному ринку
Закупівля здійснюється відповідно до постанови КМУ від 16.02.2011 № 147.
Предмет закупівлі: до 5 однокімнатних, до 5 двокімнатних, до 5 трикімнатних квартир у м. Києві.
Місце проведення конкурсу: 01601, м. Київ, вул. Володимирська, 13, о 14.00 год. 19.09.2023; конкурсна документація розміщена на веб-сайті МВС www.mvs.gov.ua та ДСНС www.dsns.gov.ua
Додаткова інформація щодо проведення конкурсу: тел. (044) 235-52-03 Олександр Фігура.

ОГОЛОШЕННЯ про проведення відкритих торгів (голландського аукціону) з продажу активів АТ "АЙБОКСБАНК"

Номер лоту:	Коротка назва майна в лоті:
G24N024781	Транспортний засіб RENAULT Master свідоцтво про реєстрацію СТТ 284742, державний номер KA2862IE, рік випуску 2014, колір-білий, номер кузоваVF1MAFECFL50303044
Детальна інформація по лоту: https://www.fg.gov.ua/lot/169878 Дата проведення аукціону: 13.09.2023 р.	
G24N024782	Транспортний засіб Toyota Camry свідоцтво про реєстрацію AAC 217657, державний номер AA5617EP, рік випуску 2007, Об'єм двигуна 2400.см. куб., колір чорний, номер кузоваJTNBE40K803121551, легковий седан
Детальна інформація по лоту: https://www.fg.gov.ua/lot/169879 Дата проведення аукціону: 13.09.2023 р.	
Місце проведення аукціону:	ЄДИНИЙ КАБІNET -Посилання на перелік організаторів відкритих торгів (аукціонів): https://www.fg.gov.ua/aktivi-bankiv/prodazh-aktiviv/informatsiya/organizatori-vidkritikh-torgiv
Час проведення аукціону:	Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) по кожному лоту вказується на веб-сайтах організаторів торгів: https://www.fg.gov.ua/aktivi-bankiv/prodazh-aktiviv/informatsiya/organizatori-vidkritikh-torgiv

